

Universitätsbibliothek Paderborn

Res Gestae Illvstrissimo-||rvm Martyrvm, Con-||fessorvm Atqve Sancta-||rvm Virginvm ...

Eorvm Praecipve, Qvae Per|| R. P. L. Surium sex Tomis compraehensae
sunt:|| et nunc restrictis verborum ambagibus ... ad ... D.|| Caesaris
Baronii Chronologiam|| digestae ac in quatuor Tomos distributae

Lippeloo, Zacharias

Coloniae, 1595

VD16 ZV 18288

30

[urn:nbn:de:hbz:466:1-43699](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-43699)

quia persecutor nō inuitus indulget pœnarum incrementa & ipse Paulus, alter cruce, alter gladio necatus est.

VITA S. THEOBALDI PRÆSBYTERI,
Eremita & Confessoris. ex ea qua est optima fide
apud Surium. Floruit temporibus Henrici Augusti,
& Henrici Regis Francorum, & filij eius Philippi.

Theobaldus è gente Fræcorum, territorio Se. Iunij 30.
nonensi oriūsus, patre Arnulpho, matre ve- Parentes S.
rò Gissa, flos vt ita dicam è spinis erupit. Illi Theobaldus.

enim & diuitiarū & nobilitatis gloria elati splendide vitam ducebāt: Theobaldus verò atripsis pœnè incunabilis in eadem & paupertatē sectabatur: omnesque corporis delicias respiciens solus plerunque de pietatis studio & suauitate cęlestis disciplinę consilia agitabat. Degebat id temporis in castro Prunino Odonis Campanienū qui affinitate Theobaldum attingebat, cumque modis omnibus ad eandem mundi vanitatem secum abripere nitēbatur. At adolescens optimæ indolis ne per abrupta viciorū paulatim abiret, sedulo de eremi solitudine incolenda cogitare cœpit. AEmulabatur Pauli & Anthonij vitæ austeritatem, victus tenuitatem, vellium asperitatem, animi contemplationem & angelorum in solitudine contubernium. His igitur & huiusmodi facibus accensus, clandestina discessione adijt quendam eremitam in quadam insula Sequanæ latitantem: cum quo omnia sua consilia cogitationesque de imitatione Sanctorum cōtulit. Assumit sul
Iniro igitur consilio, assumptoque Gualtero quodā instituti so-
milite socio, ascensis vterque equis, cum singulis cium.
armigeris ad Rhemensē ciuitatem peruenerunt.
Quam simulatque ingressi sunt ante omnia apud S.
Remi-

Remigium, numine salutato, animus protinus ad
eremiticæ vitæ cultum obfirmârunt.

Igitur ut ardua consiliorum suorum quàm ac-
curatissimè cegeret, occasione visendorum amico-
rum armigeris atque equis in hospitio relictis, pe-
des in viam cum fideli milite se dedit. Paululum
verò progressi inuentis duobus peregrinis pretio-
sa vestimenta, quibus erant ornati, largiuntur; se-
seque vicissim optato sacco induunt. Deindè reli-
quum iter nudis pedibus, & capite itè nudo ad Pi-
tingum vsque (qui locus in Tentonicorum regno si-
tus est) confecerunt. Ibi deo & obscuro quodam
loco aliquamdiu deliquere, & voluntariam pau-
pertatem Christi amore sustinentes multo labore
victum sibi quæritarunt: simulque ut Christianæ
humilitatis, quæ caterarum est parens custosque
virtutum, solida iacerent fundamenta, vilissimæ
quæque rusticorum opera obibant. Tenuissimo ve-
rò nummorum quæstu collecto, indè nudis pedi-
bus ad S. Iacobum in Galicia Hispaniæ perrexerunt.
Cum autem votis precibusque ex animi sententia
ibidem persolutis reuenterentur, diabolus in itine-
re humana specie assumpta varias ejus insidias stru-
xit: qui tamen fusus fugatusque ac Theobaldi præ-
cipuam virtutem sanctitatemque reueritus est. In-
dè Treuerim delatus salutatis ibidè amicis & pa-
tre haud mediocri dolore tabescente cõsolato Ro-
mam petijt ut Hierosolymas indè contenderet.

Hac igitur intentione Italiæ fines oberrans tan-
dem ad locum quendam, cui vetustas Salanica no-
men indidit, peruenit. Perlustrato verò loco in sal-
tu quodam satis spatiofo veteris quasi ecclesiæ rui-
nas ibidem reperit: vbi paruo vilique tugurio rap-
ptim excitato angelicam in terris vitam æmulari
cepit.

Incedit nu-
dis pedibus
& capite.

Venit Tre-
uerim.

In illo
solus

cepit. Et primò quidem pane & aqua victitare & extrema inedia carnem macerare, deindè à pane omnique poru abstinens fructibus tantum & herbis earumque radicibus vitam sustentat. Postquam verò aliquandiu hoc modo non sine magna sanctitatis opinione Christo ibidem famulatus esset, in *Fit sacerdos* Vincentina ecclesia sacris omnibus initiatus est. Tum verò multò maiora animo moliri cœpit: non quo modo se tantum, sed alios omnes ad eximiam sanctitatem perduceret. Biennio autem expleto, ex quo vir sanctus iam dictū cœperat incolere locum socius eius Gualterus vita functus est.

Porro Theobaldus cùm eiusmodi viæ cursu magno animi fructu sine vlla offensione tenuisset, mox grauioribus prelijs & occultis apertisque demonum insidijs exagitari cœpit: neque tamen diuina in medijs tentationum procellis defuere solatia: prorsus vt non rarò angelica visitatione consolaretur: & diabolica caligine discussa incredibili quodam mentis iubilo perfunderetur.

Interea cùm fama sanctitatis eius nominisque celebritas longè lateque vagaretur, pater & mater eius inclyta fama permoti cum maxima nobilium turba ad eum venerūt. Ibi mater cùm filium, quem amissum longo tempore acerbissimè luxerat, tantis cerneret charismatibus plenum, præ gaudio vim lachrymarum fudit: & inter lachrymosa suspiria dubitare cœpit: an patria & viro & liberis relictis Theobaldo adhæreret. Tandem post varias fluctuantis animi procellas abruptis omnibus seculi retinaculis soli Domino Deo cum filio seruitura adhaesit. Itaque quæ magnâ in mundo possederat prædiorum amplitudinem, vnus breuis cellula cum filio Deo famulatura elegit solitudinem. Cui filii *Parentes eam visitant & mater ei adhaeret.*
uscum

us cum tanta familiaritate obsecutus est, ut non facile queat enarrari.

Biennio verò antequàm ex hoc mundo migraret ita corporis vulneribus oblitus fuit, ut neque gressum figere, neque ori suo manu ministrare posset. Neque tamen vlla corporis infirmitate à proposito vitæ rigere potuit flecti. Cumque duodecimus annus volueretur, ex quo patriam reliquerat,

Nonem annis vixit solitarius.

(nam tribus annis peregrinatus, & nouem in solitudine exegit) ingrauescente vlcerum valetudine, corporis vigore planè destitui cœpit. Accersito igitur Petro Abbate intima sibi familiaritate coniuncto, matrem, suosque spirituales filios cum totius eremi cura illi commendat. Ante verò diem tertium quàm corporis vinculis solueretur, quin-

Terræmotus

quies ingenti motu terra quassata fuit. Cumque diu in agone desudasset, epulo cœlesti, quo sanctissimum Christi corpus Christianæ nationi porrigitur, refectus, cum sæpius iterasset: Domine misere

Obitus eius.

populi tui diuinis fatigarum officijs spiritum Deo tradidit. Sacrum eius corpus fuit multorum lachrymis & crebro singultu in basilica Virginis matris, ad cuius titulum Sacerdotij functus est honore, honorificè conditum. Ibi verò quantis quamque stupendis coruscat miraculis nulla vis orationis explicare potest.

FINIS TOMI SECUNDI.